

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

UNESCO, 1 Rue Miollis, FR-75732 Paris Cedex 15

info@iti-worldwide.org / www.iti-worldwide.org

30ste verjaardag van de Internationale Dag van de Dans – 2012

Dansboodschap door Sidi Larbi Cherkaoui

Doorheen de tijd, doorheen de eeuwen, is het vooral de kunst die blijft.

De kunst lijkt het enige te zijn dat de mensheid aan zijn nabestaanden laat, door gebouwen, boeken, schilderijen of muziek. Of door beweging of door dans.

In die zin beschouw ik de dans als de meest actuele en moderne geschiedenisles, voortdurend in relatie met het verleden en zich toch afspelend in het heden.

De oneindige choreografie van het leven vieren.

De dans, in zekere zin, stoot niet op dezelfde manier op grenzen zoals vele andere kunstvormen. Zelfs al sommige stijlen proberen zich te beperken of te werken binnen een bepaald kader, neemt de beweging van het leven, zijn choreografie en zijn behoefte om voortdurend te veranderen de bovenhand en laat toe aan de verschillende stijlen zich te vermengen. Alles verbindt zich heel natuurlijk en de dans vestigt zich in de ruimte waar hij hoort: het heden in voortdurende verandering.

Ik denk dat de dans een van de meest eerlijke uitdrukkingsvormen is die we moeten koesteren, want als mensen dansen, of het nu in een ballet, een hiphop battle, een experimentele hedendaagse dansvoorstelling of simpelweg in een discotheek is, geven ze zich volledig en zelden worden daarbij leugens aangehaald of maskers gedragen. Mensen spiegelen zich constant de een aan de ander, maar als ze dansen is die weerspiegeling denkkelijk het meest eerlijke. Bewegend als de anderen, bewegend mét de anderen en terwijl hen bekijkend, kunnen we beter hun gevoelens aanvoelen, hun gedachten lezen en ons aansluiten bij hun energie. Dit is mogelijk het moment dat we hen het best leren kennen en begrijpen.

Ik hou ervan me een voorstelling in te beelden als een verheerlijking van het samenzijn, een manier om tijd en ruimte te geven aan de ander. Wij zijn geneigd om het vergeten, maar de impliciete schoonheid van een voorstelling is vooral het samenkomen van een menigte, personen naast elkaar gezeten, die hetzelfde moment delen. Daar is niets privé aan, een voorstelling is een uiterst sociale ervaring. Iedereen verzameld voor dit ritueel, onze binding met de voorstelling, onze binding met het heden.

En dus wens ik in 2012 aan iedereen veel dans, niet om de problemen van 2011 te vergeten, maar integendeel, om ze te lijf te gaan op een creatieve manier, om een middel te vinden dat ieder van ons zich engageert met het leven als deel van deze oneindige choreografie. Dansen om de eerlijkheid te vinden, ze over te dragen, te weerspiegelen en te vieren.

Sidi Larbi Cherkaoui